

Bevillingens størrelse relateret til forskningsområdets størrelse bevirker, at forskningen ikke kan blive dybtgående. Forskningsenhedens opgave kan derfor kun blive at koordinere og formidle de forskellige resultater, der fremkommer rundt om på forskningsinstitutionerne.

Som aktører på dette felt har vi i forvejen Forbrugerstyrelsen, Levnedsmiddelstyrelsen, Teknologirådet, Forbrugerrådet, Bioteknologisk Institut, Dansk Teknologisk Institut osv. Et nyt samlende organ på området skal være åbent i sin konstruktion og ikke isoleres i ét forskningsinstitut. Et center uden mure med en styregruppe til bevilling af programmidler og indsamling af resultater fra såvel egne som udenlandske forskningsprojekter er efter min mening en løsning, som vil kunne bibringe flere og meget mere forskelligartede resultater. Samtidig vil en sådan opbygning af forbrugerforskning kunne etableres inden for de nuværende rammer i forskningssystemet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der var en enkelt ting i hr. Henning Urups indlæg, som jeg tror betegner en misforståelse. Det kan så være vores forslag, der ikke er klart nok. Men jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at vi får misforståelsen ryddet af vejen med det samme.

Det drejer sig om den opfattelse, at dette forskningsinstitut, som vi foreslår, stort set udelukkende skulle beskæftige sig med fødevarer og forbrugermuligheder for at påvirke fødevalget. Det er ikke rigtigt. Det er ganske vist en meget væsentlig del af området, men forslaget har altså som intention at sikre forskning inden for alle de områder, som er vigtige for, at forbrugerne kan sætte deres ønsker igennem på markedet, og for at politikerne kan træffe kvalificerede beslutninger af hensyn til forbrugerne. Så det er ikke kun fødevarer.

Hr. Henning Urup nævner selv handel over Internettet. Det er et fremragende eksempel på et andet område, som der for længst burde have været forsket mere i med henblik på at finde ud af, hvilke konsekvenser det får for forbrugerne, at man nu kan købe varer over nettet. Hvad er der af klagemuligheder, reparationsmuligheder osv. – ting, som i forvejen er indarbejdet i den nationale lovgivning, ikke godt nok måske, men som slet ikke er til stede i forhold til Internettet? Så det er netop et glimrende eksempel på behovet.

Derfor vil jeg spørge hr. Henning Urup, om man ikke også ud fra Venstres synspunkter burde have en forskning på disse områder, som ikke kun er snævert rettet mod giftstoffer og det naturvidenskabelige, men som generelt beskæftiger sig med forbrugernes vilkår og kunne styrke dem. Er det ikke også et synspunkt, Venstre burde kunne tilslutte sig?

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Jo, lige præcis! Det fremgik i øvrigt også af min ordførertale, at vi mener, at det er alt for snævert, hvis det kun omhandler fødevarer. Det skal selvfølgelig omhandle alle de andre varer, som vi som forbrugere er forbrugere af. Derfor mener jeg også, at det vil være for isoleret, for snævert i ét institut. Vi er nødt til at have det åbnet, så der er mulighed for adgang til andre forskningsinstitutioner, udenlandske projekter osv.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Ja, men det er jo godt nok. Nu er vi jo så åbenbart enige i SF og Venstre om, at der er brug for øget forbrugerforskning både på fødevarerområdet og på en lang række andre områder, herunder f.eks. handel på Internettet, og det kunne også dreje sig om forhold inden for den finansielle sektor. Det er vi åbenbart enige om, og det er jo glædeligt.

Så er der spørgsmålet tilbage: Er det penge nok? Der forstod jeg på hr. Henning Urup, at han ikke mente, at forskningen kunne blive dybtgående nok med 10 mio. kr. Skal det opfattes på den måde, at nu, da vi er enige om, at det er meget bredere defineret, er Venstre parat til at gå ind i det, måske oven i købet bevilge flere penge, og så kan vi drøfte, om det skal være ét institut eller det skal være mere tværgående og lukket op? Det er vi meget åbne over for.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Jeg nævnte i min ordførertale alle de forskellige instanser og institutioner, vi i forvejen har. Jeg mener, at dansk forskning bærer præg af, at den i højere grad skal koordineres. Der er brug for, at vi samler ressourcerne og finder nogle koordinerende instanser, som kan samle sammen på det hele. Og jeg tror, at der med de bevillinger, vi har, og den mangfoldighed, vi har i vores forskning, er mulighed for at opfylde alle for-